

Posudek vedoucího bakalářské práce

Název práce: Sociální práce v dějinách pastorace v letech 1900 – 1948

Autor práce: Lubomír Hannig, DiS.

Obor studia: Sociální a charitativní práce

Posudek vypracoval: Alois Kříšťan

Datum: duben 2014

Autor formuluje cíl předložené práce - vyhledat v Časopise katolického duchovenstva v daném období články související se sociální prací a okomentovat je z pohledu současné sociální práce. Takto formulovaný cíl je přiměřený bakalářské práci a v souladu s profilem studovaného oboru. Vymezení období pak autor zdůvodňuje také srozumitelně a logicky, sděluje i kritérium dle jakého články vybírá, resp. co je proň indikátorem obsahu souvisejícího se sociální prací. V úvodu autor dále představuje základní koncepci zpracování jednotlivých článků a stěžejní použitou literaturu. Bývá zvykem v úvodu představit též strukturu práce, což ovšem autor provedl tím, že uvádí časovou posloupnost pojednávaných článků. V úvodu autor uvádí rovněž pojem hypotéza, použitý poněkud nejasně, neb v této souvislosti formuluje otázku; hypotézou rozumíme zpravidla nějaké tvrzení, jehož platnost ověřujeme. Nejasně působí též ve formulaci cíle uvedený zdroj autorova hledání – autor zde píše o „sekcí“ portálu Depozitum, slušelo by se uvést, že jde především o významný časopis. Také není zcela zřejmé, jak do jednoznačně formulovaného cíle (články z ČKD) zapadá užití časopisu Sociální rozhledy. Dlužno poznamenat, že autor uvádí své zdůvodnění jakožto určitou formu doplnění, nicméně striktně vzato formulace cíle by měla být jednoznačná. Autor svou práci pojednal tak, že představil vždy obsah článku ze zkoumaného období, ukázal možné vazby na současné pojetí sociální práce a doplnil texty z materiálů současné sociální práce. Ač v tomto postupu je chvályhodně důsledný, jeho způsob vyjadřování postrádá v některých případech oné jasnosti, která by nám dovolila přesně rozlišit tyto jednotlivé tři druhy textů. Nejasnost autorova způsobu vyjadřování ostatně ukazuje již popis této metody v úvodu, kde mluví o tom, že články okomentuje a mezi oba texty vloží komentář. Po úvodu je vložena nečíslovaná kapitola, která představuje následující kapitoly, což je z hlediska koncepce práce užitečné, nicméně i zde si nejsem jist, zda je z textu jednoznačně jasné, že např. prvních 5 číslovaných článků práce vychází z jednoho článku Antonína Skočdopoleho, který v časopise vyšel postupně v pěti pokračováních. Usuzuji tak např. z toho, že autor sice mluví o „studii“ v pěti článcích, v textu pak ale užije slov „v následující studii“ přičemž má na mysli jedno z pokračování téže studie. K nejasnosti dále přispívá i stejné označení názvů prvních pěti podkapitol; ty se pak liší v uvedení příslušného ročníku a stránek v záhlaví každé podkapitoly, nicméně např. u podkapitoly 1.3 a 1.4. je záhlaví stejné. V kapitole „Souhrn“ se autor pokouší popsat souhrnně svou reflexi dobových textů z hlediska současného absolventa terciárního stupně vzdělání v sociální práci. Při realizaci tohoto chvályhodného úmyslu žel občas popisuje detail současného pojetí sociálního zabezpečení, aniž by bylo vždy zřejmé proč tento detail uvádí (popisuje např. různé typy současných důchodů, aniž by poskytl srovnání se sledovaným obdobím. Údaje sledovaného období nejsou pro danou práci detailně nutné, ale pak detaily současného systému považuji v práci za nadbytečné. Celkově lze ocenit autorovu snahu, jeho důslednost ve vyhledávání článků, důslednost v systému, na druhé straně práce prozrazuje autorovy limity jak v uchopení myšlenek, tak v jejich formulaci.